

1. Vanwaar opeens al deze blijdschap?

Opeens is het feest! Als je dit bericht van Mattheüs op je laat inwerken, dan denk je: 'Wat gebeurt hier nou eigenlijk? Waarom zijn die mensen opeens allemaal zó enthousiast, zó blij, dat ze hun kleren op de weg leggen voor Jezus, als een rode loper, of takken die ze van de bomen halen, als een groen tapijt? Het lijkt wel of er opeens een vonk overspringt, maar waar komt die vandaan?'

Om dat te begrijpen moeten we verder terug in de geschiedenis. Dit moment komt niet uit de lucht vallen. Drie jaar lang heeft Jezus in het openbaar Zijn werk gedaan. Drie jaar lang heeft Hij de mensen verteld over Zijn hemelse Vader, een God met een warm hart voor mensen. Hij heeft verhalen verteld, verhalen die je raken. Over een schaap, dat verdwaald is, en over een herder, die naar dat schaap gaat zoeken, eindeloos blijft speuren, totdat hij het eindelijk gevonden heeft. En dan is die herder zó blij! Hij draagt het schaap terug naar de kudde, en hij nodigt de hele buurt uit om samen feest te vieren, want het verloren schaap is gevonden! 'Zó', zegt Jezus, 'zó is jouw God!'

Jezus' woorden, die kwamen binnen. En Hij vertelde niet allen over God, Hij liet Zélf zien wie God is! Kreunende stakkers, krom van de pijn, ze strompelden naar Jezus toe. Hij raakte ze aan, en ze konden voor het eerst, na al die jaren, weer naar de hemel kijken! Een vrouw met bloedverlies, al twaalf jaar lang aan één stuk, bloedverlies, zo genânt, wat ben je moe, als je voortdurend bloed verliest, zij durft Jezus niet aan te spreken, ze durft Hem eigenlijk nauwelijks aan te kijken. Ze komt stiekem, van achteren, tussen alle mensen, en ze raakt héél even de kwast aan, de kwast van Zijn gebedskleed, en ineens komt haar kracht terug, ze geneest, ter plekke! Eindelijk is ze hersteld. Eindelijk hoort ze er weer bij.

Zo gaat dat, drie jaar lang! Jezus gaat Zijn weg, vooral in Galilea, de verachte provincie in het noorden. Maar Hij komt ook in Jeruzalem, waar de tempel staat, en waar de theologen zijn, en de Farizeeën, de professionals, de elitegelovigen. En juist daar, in Jeruzalem, groeit de haat: 'Wat moet die rabbi uit Nazareth, uit dat donkere Galilea?' Jezus is radicaal, en alle spelletjes die mensen met God spelen, daar prikt Hij doorheen. Mensen die het prachtig weten te vertellen maar ondertussen zelf geldzuchtig zijn, Hij ontmaskert ze.

Overall in het land gonst het van de geruchten. 'Wat denk jij? Wat is het nou voor Man?' De één zegt: 'Ik weet het niet... Ik weet het niet...' En een ander zegt: 'Wat Jezus doet, dat is wat God zou doen, als Hij op aarde rondliep. Ook God Zelf zou blinden genezen, ook Hij zou brood uitdelen aan aan een menigte van duizenden hongerige mensen. Jezus móét wel van God komen.'

En dan zijn er nog maar héél kort geleden een paar dingen gebeurd. In Jericho, een paar uur lopen verderop, daar heeft Jezus twee blinden genezen. Mattheüs beschrijft dat pal voor de intocht in Jeruzalem. En het was opmerkelijk,

wat die blinden daar in Jericho riepen. 'Heer!' riepen ze, 'heb medelijden met ons, *Zoon van David*'. Wat betekent dat, Zoon van David? Nou, David was de grote koning van Israël! Dus het is net zoiets als dat wij zouden zeggen: 'Help mij, afstammeling van Willem van Oranje!' Daarmee zeggen die blinden: 'Jezus, U heeft koninklijk bloed!' Ja, eigenlijk gata het nog verder! Want overal in het Oude Testament gaat het over de grote Zoon van David die komen zal, de Koning die komt, en die vrede zal brengen. Al die pelgrims, die net als Jezus door Jericho heen reizen naar Jeruzalem voor het Paasfeest, Pesach, al die pelgrims, die hebben dat gehoord! 'Zoon van David? Zou Hij soms... Zou Hij, eh...'

En na dat gebeuren in Jericho is er nog iets gebeurd. In Bethanië, vlakbij Jeruzalem. Dat is helemaal te bizar voor waarden. Jezus heeft een dode tot leven gewekt. Een dode! Lazarus! Hij lag al voor de vierde dag in het graf!

2. 'De Heer? Dat moet Jezus zijn!'

Al die geruchten, die zinderen rond. En dan is er in Bethfagé, vlakbij Bethanië, een man die ezels heeft. Tenminste twee. Een ezelin, dat is de moeder. En dan haar veulen, een jonge ezels nog. Eigenlijk heeft nog niemand daarop gezeten. Hij ziet twee leerlingen van Jezus komen. Ze komen voor de ezels, voor *zijn* ezels! 'Waarom?' vraagt hij. Het antwoord is heel simpel: 'De Heer heeft ze nodig. Hij zal ze snel weer terugsturen.' En die eigenaar, die aarzelt geen moment. 'De Heer? Dat moet Degene zijn, die Lazarus heeft opgewekt! Dat moet Jezus zijn!' In Jezus heeft deze eigenaar zijn Heer herkend! En natuurlijk,

die Heer heeft recht op zijn ezels. 'De Heer kan al eerste de jonge ezels gebruiken. En neem de ezelin ook maar mee, dan blijft het veulen rustig.'

Deze eigenaar heeft Jezus herkend als Koning, en hij érkent Hem als Heer. 'Hier zijn mijn ezels!'

3. De Bijbel wordt werkelijkheid!

En terwijl de drommen pelgrims de Olijfberg overgaan, richting Jeruzalem, mensenmassa's, afkomstig uit Galilea, waar Jezus zóveel gedaan heeft, is er opeens, tussen al die mensen, rumoer! Daar is Hij! Jezus! En Hij neemt plaats op dat jonge ezeltje. Richting Jeruzalem! Op dat moment valt het kwartje. De mensen stoten elkaar aan: 'Weet je het niet meer?! Zacharia! Die profeet, van 500 jaar geleden, wat heeft Hij geschreven? 'Jubel luid, gij dochter van Sion; juich, gij dochter van Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdend op een ezels, op een ezelshengst, een ezelinnejong. Dan zal Ik de wagens uit Efraïm en de paarden uit Jeruzalem tenietdoen, ook de strijdboog wordt tenietgedaan; en Hij (de koning op de ezels) zal de volken vrede verkondigen, en zijn heerschappij zal zich uitstrekken van zee tot zee, en van de Rivier tot de einden der aarde.' (Zacharia 9: 9-10)

'Weet je het niet meer?' zeggen ze tegen elkaar, 'Dat staat er toch?!' Opeens is er die verrassende herkenning! Want de woorden uit die oude Bijbel, die worden opeens werkelijkheid! In Jezus komen al die woorden tot leven! Inderdaad, Hij is rechtvaardig! Als er nou één rechtvaardig is, is Hij het wel, en niet al die corrupte leiders! En als er één nederig is, dan is Hij het ook. Nee, Hij komt niet op een paard, op een strijdros. Hij komt op een ezels, een veulen eigenlijk nog maar. Een eenvoudige pakezels.

Deze mensen herkennen in Jezus de beloofde Koning. En ze gingen uit Psalm 118, net als wij aan het begin van deze dienst: 'Hosanna!' dat is een woord uit Psalm 118: 'Geef toch heil!' En meteen daarachter staat in Psalm 118: 'Gezegend Hij die komt in de naam van de HERE!'

Verrassende herkenning: hier is God Zelf aan het werk! In Jezus komt God Zelf naar ons toe! Hij komt in de naam van de HERE! Die verrassende herkenning, die leidt tot drie dingen: ten eerste tot blijdschap, enorme blijdschap! Het zindert hier van het enthousiasme! Ten tweede leidt deze herkenning tot érkenning. Voor deze Koning kun je alleen maar de diepste eerbied hebben: de loper moet uit: kleding op de weg, en een tapijt van bladeren. De herkenning leidt tot blijdschap, tot erkenning en tot geloofsbelijdenis. Want als deze mensen Jeruzalem binnenkomen, dan zeggen de inwoners van Jeruzalem: 'Wie is dit?' En daarin próéf je de arrogantie: 'Wat kan dat nou wezen?' Maar de pelgrims, die aankomen, die verachte mensen uit Galilea, die blijven vol van Jezus: 'Die is dé profeet, Jezus, van Nazareth in Galilea!' Zij schamen zich er niet voor, dat Jezus uit zo'n veracht dorp komt, ver weg in de provincie. Zij generen zich er niet voor enthousiast te zijn voor een Koning op een ezeltje. Ze zijn vol blijdschap! Ze erkennen Jezus, en ze belijden Hem als de grote Profeet, gezonden door God Zelf.

U denkt misschien: 'Nou... is dat wel zo? Een paar dagen later steunt niemand Jezus! Er staan heel veel mensen te roepen: Kruisig Hem!' Dat is ook zo. Iedereen laat Jezus vallen. Maar dat geldt ook voor Zijn eigen discipelen. En toch: acht weken later, op Pinksteren, staan die discipelen weer vol vuur te vertellen over hun Heer. Ook dan zijn er weer pelgrims. En op die Pinksterdag laten 3000 mensen zich dopen. Daar kunnen heel goed mensen bij zijn geweest die hier al hebben gejuicht voor Jezus: 'Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van de HERE!'

4. Ook in ons leven wordt de Bijbel realiteit!

Verrassende herkenning. De Bijbel die tot leven komt in Jezus. Eigenlijk is dat ook jullie verhaal. Alle vijf zijn jullie opgegroeid met de Bijbel. Dat is niet vanzelfsprekend. Andere jaren hebben we vaak mensen in de groep gehad die geen christelijke achtergrond hadden. Maar jullie hebben dat allemaal wel. En toch, en toch.... Je kunt die bijbelverhalen kennen, misschien kun je ze wel dromen, maar de vraag is: kom je ook tot hérkenning? Héé... het is waar! Het is echt waar! Nee, het is niet alleen een mooi verhaal van vroeger, het is werkelijkheid in mijn eigen leven! Verrassende herkenning. Het is niet alleen het mooie verhaal over een herder en een schaap, nee, dan merk je, dat dat gebeurt in je eigen leven. Dat je zomaar Jezus uit het oog verliest, Hem een beetje vergeet, en dan gebeuren er dingen in je leven, waardoor je het heel concreet merkt: 'Hij zoekt mij op! Dit is de goede Herder!' Zomaar een lied dat je raakt. Een preek in de kerk, waarvan je denkt: 'Dat gaat over mij!' Of iemand die met je aan de praat raakt, op een feestje, en die precies de vinger op de zere plek legt. Je herkent opeens de goede Herder. Je herkent de Koning van de vrede.

Dit beeld van Jezus op de ezel is zó veelzeggend. In Jezus laat God Zijn liefde zien! Gisteren raakte ik aan de praat met een oudere dame, afkomstig uit Indonesië, van het eiland Celebes, het noordelijkste stukje: de Minahasa. Zij

zei tegen mij: 'Mijn grootvader is indertijd, in de 19^e eeuw, overgegaan van de oorspronkelijke religie tot het christendom.' Ik vroeg aan haar: 'Had u het daar weleens over, waarom ze dat hadden gedaan?' Want ze vertelde: 'Die bevolking van de Minahasa, die is massaal christen geworden.'

'Waarom?' vroeg ik. 'Wat was het nou, in het christendom, waardoor ze werden geraakt?' Haar antwoord was klip en klaar: 'Het was de Christusfiguur, de liefde van Christus.' Wie de liefde van Christus ziet, die herkent God. En wie Hem hérkent, die komt tot blijdschap, die komt tot érkenning, en die komt tot belijdenis!

5. Herken je Hem?

Verrassende herkenning! Misschien zit jij hier in de kerk, of u, en je bent gekomen omdat je één van hen kent, van de studie, of van de korfbal, of u bent misschien familie. Of u bent zomaar een keer binnengewaaaid vanmorgen, u wist helemaal niet dat het een bijzondere dienst was. Ik nodig u uit, ik nodig jou uit: verdiep je in de persoon van Jezus, ga die Bijbel eens lezen, maak kennis met deze bijzondere Heer, een Koning op een ezel, een Koning die bewust naar Jeruzalem gaat om daar het kruis te dragen, als zondebok voor de wereld. Verdiep je in Jezus, ontdek hoe Hij gekomen is om mensen te redden, om jou eeuwig leven te geven. Als je zicht krijgt op Hem, dan zul je Hem hérkennen, als het Licht van de wereld, als de Koning van de vrede, als Degene die jou wérkelijk geluk geeft, het diepste geluk.

Die mensen daar, op weg naar Jeruzalem, die hebben Hem herkend. Deze vijf jongeren, die hebben Hem herkend. De mensen in de Minahasa, die hebben hem herkend. En er komt een dag, dan zal iedereen Hem herkennen. Iedereen! Dan komt Jezus terug op aarde. Maar dan niet in nederigheid, op een ezel. Nee, dan komt Hij in glorie, in majesteit, om miljoenen, miljoenen engelen om Hem heen. En toch, hoe vól van majesteit Hij ook is, Hij komt met dezelfde liefde. Liefde voor mensen.

Hij nodigt ons uit, om dan voor altijd bij Hem te wonen, in hemelse heerlijkheid. Nooit meer tranen, nooit meer pijn. Let wel, Hij dringt Zich niet op. Als je Hem afwijst, dan respecteert Hij je beslissing. Maar dan mis je ook het eeuwige licht. Waarom zou je dát nou willen?

Herkenning. Verrassende herkenning. 'Hoeveel mensen doen er bij jullie belijdenis dit jaar?' Dat vraag je weleens aan elkaar, zo onderling, als christenen uit verschillende plaatselijke kerken. Soms vier. Soms twee. 34, hoorde ik, in de Bethlehemkerk in Den Haag. Maar soms ook niemand. En in Capelle-Schollevaar? Vijf. Nee, zes. Dit jaar zes. Vijf op 28 maart. En één op 9 maart, in het Hospice, in Delft. Jaap Beijer, door ziekte mager, krom, uitgeteerd. Maar aan het eind van zijn leven was er de herkenning. Herkenning van zijn Verlosser. Verrassend voor zijn familie, voor zijn vrienden. Verrassende herkenning. Bij God kun je altijd terecht, het is nooit te vroeg, het is nooit te laat. Straks gaan wij het zingen: 'Spoedig zullen wij Hem zien', want inderdaad: Jezus komt terug. Maar die zesde, die belijdenis deed, en ook gedoopt werd op 9 maart, die zesde, die ziet Hem al. Nu al. Maandag kwam hij thuis, bij God. Wat een verrassing zal dat zijn. Wat een feest van herkenning! 'De Christusfiguur. De liefde van Christus.' Wie zou daar niet volmondig 'Ja' tegen zeggen?! Amen.